

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 iunie 2022

Colegiul Penal lărgit în componența:
președinte
judecători

mun. Chișinău

DIACONU Iurie
CATAN Liliana
GUZUN Ion
PLĂMĂDEALĂ Ghenadie
BEJENARU Iurie

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2021, de către avocatul Doroftei Roman, în numele lui

Olari Marianna XXXXX, născută la XXXXX,
originară din XXXXX și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.04.2018 – 29.11.2018;

Instanța de apel: 18.12.2018 – 04.03.2019 și 02.03.2020 – 18.10.2021;

Instanța de recurs: 26.04.2019 – 24.12.2019 și 11.05.2022 – 20.06.2022.

Asupra recursului ordinar declarat, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 29 noiembrie 2018, Olari Marianna a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, în penitenciar pentru femei.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 4 (patru) ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul lui Olari Marianna în beneficiul lui Tabuica Uliana suma de 99090 lei (nouăzeci și nouă mii nouăzeci lei) cu titlu de prejudiciu material cauzat.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat în fapt că, Olari Marianna, în perioada cuprinsă între data de 15 decembrie 2017 și 24 februarie 2018, data exact nu a fost posibil de stabilit, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții mari și însușirii acestora, conștientizând caracterul ilegal și prejudiciabil al faptelor sale, acționând în vederea realizării intenției infracționale, profitând de faptul că activa în calitate de menajeră și avea acces liber în casa părții vătămate Tabuica Uliana, situată în XXXXX, a sustras pe ascuns din dormitorul casei menționate, bani în sumă de 6000 euro, care conform ratei oficiale medii de schimb pentru perioada 15 decembrie 2017 – 24 februarie 2018 stabilită de Banca Națională a Moldovei constituie 123394 lei, și 3000 dolari SUA, care conform ratei oficiale medii de schimb pentru perioada 15 decembrie 2017 – 24 februarie 2018 stabilită de Banca Națională a Moldovei constituie 50740 lei, după care cu banii sustrași a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, astfel cauzând părții vătămate Tabuica Uliana, un prejudiciu în proporții mari, în sumă totală de 174134 lei.

În drept, acțiunile inculpatei Olari Marianna au fost încadrate în baza art. 186 alin. (4) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit în proporții mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Copeciu Marina și de către avocatul Doroftei Roman, în numele inculpatei.

3.1. Procurorul a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Olari Marianna, recunoscută vinovată în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, să fie condamnată la închisoare pe un termen de 8 ani, în penitenciar pentru femei.

În argumentarea apelului, acuzatorul a menționat că la individualizarea și stabilirea mărimii pedepsei inculpatei, instanța de judecată nu a motivat prin argumente convingătoare care ar justifica individualizarea și stabilirea mărimii pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu suspendarea condiționată pentru perioada de probațiune de 4 ani, fapt care vine în contradicție cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală.

În cazul dat pedeapsa cu suspendarea condiționată, nu va asigura realizarea scopului procesului penal de protejare a societății și persoanei, astfel ca orice persoană, care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale, precum și nu va asigura realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

3.2. Avocatul Doroftei Roman prin apelul declarat în numele inculpatei a solicitat casarea sentinței și a tuturor încheierilor protocolare prin care s-au respins demersurile apărării privind administrarea probelor, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Olari Marianna să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 186 alin. (2) Cod penal la amendă.

În susținerea apelului, apărarea a menționat că învinuirea adusă în baza art. 186 alin. (4) Cod penal nu a fost confirmată, or din materialele cauzei penale nu poate fi stabilită cu certitudine suma sustrasă, existând dubii și divergențe esențiale referitor la mijloacele bănești aflate în cutia părții vătămate.

Totodată, există presupuneri rezonabile că în cutie se aflau alte sume decât cele pe care le indică partea vătămată, fapt care rezultă din coroborarea probelor prezentate de acuzare.

Este contradictorie axarea pe declarațiile părții vătămate și martorului, în contextul în care relatările acestora, nu arată clar suma care se afla în cutie, cu atât mai mult că declarațiile martorului sunt diametral opuse cu a părții vătămate, în pofida faptului că sunt foști soți (divorțați), dar în continuare duc o viață în comun.

Astfel, acuzarea de stat nu a prezentat careva probe certe și clare în vederea demonstrării elementului constitutiv al infracțiunii de proporții mari, de vreme ce nu s-a adevărit nemijlocit faptul că inculpata ar fi sustras suma de 9000 euro/USD.

La individualizarea pedepsei a menționat că în privința inculpatei Olari Mariana urmează a se ține cont de: recunoașterea vinei, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, restituirea și repararea benevolă a prejudiciului material, inclusiv este de acord să achite diferența de 1000 USD, săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui

concurs de împrejurări grele de ordin personal sau familial – necesitatea efectuării unui tratament medical, angajarea în câmpul muncii, săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni și lipsa antecedentelor penale.

În pofida acestui fapt, instanța greșit a indicat în sentință că lipsesc careva circumstanțe atenuante în privința inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2019 au fost respinse ca nefondate apelurile cu menținerea hotărârii atacate.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că învinuirea adusă inculpatei și-a găsit confirmare pe deplin și că probele administrate (declarațiile părții vătămate Tabuica Uliana cât și a martorilor Tabuica Oleg, Ispas Ion) dovedesc fapta ilegală de sustragere a banilor în proporții mari – 6000 euro și 3000 dolari, echivalentul a 174134 lei.

Reieșind din aceste considerente, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatei de nerecunoaștere a sumei indicate în rechizitoriu și ca nefondat apelul apărării.

Instanța de apel a remarcat că mărimea categoriei pedepsei cât și modalitatea de executare a acesteia, a fost corect individualizată, respingând ca nefondat apelul acuzării.

5. Recursuri ordinare au declarat procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia și avocatul Doroftei Roman, în numele inculpatei Olari Marianna.

5.1. Procurorul, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, a solicitat casarea acesteia, în partea individualizării pedepsei, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului acuzarea a menționat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu va duce la atingerea scopurilor prevăzute de alin. (2) art. 61 Cod penal.

5.2. Avocatul Doroftei Roman în recursul ordinar declarat în numele inculpatei, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală – *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, a solicitat casarea deciziei cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit cerințelor înaintate în apel, susținând motive similare apelului (*a se vedea pct. 3.2 a prezentei hotărâri*).

6. Prin decizia Colegiului Penal lărgit a Curții Supreme de Justiție din 24 decembrie 2019 s-a decis respingerea recursului ordinar declarat de către avocatul Doroftei Roman, în numele inculpatei, ca inadmisibil și admiterea celui declarat de către procuror, casată în partea stabilirii pedepsei decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2019 cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

6.1. Instanța de recurs și-a motivat soluția reținând că:

- hotărârea instanței de apel corespunde prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, descriind în conținutul acesteia fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței;

- instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate de apărătorul-apelant, fiind valorificate toate aspectele relevante ale probatoriului administrat, prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală.

Totodată, s-a menționat că instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective;

- argumentele că instanțele de judecată nu s-au expus asupra cererilor și demersurilor înaintate de apărare în instanța de judecată și care au fost redirecționate de la procuratură, nu și-au găsit confirmare, întrucât menținând sentința primei instanțe, la rândul său instanța de apel corect a reținut că aceste argumente au constituit obiect de examinare în prima instanță, care au primit apreciere și o nouă reexaminare nu este necesară;

- obiecțiile apărării privind legalitatea acțiunilor de urmărire penală, sunt nefondate, pe motiv că din materialele cauzei nu rezultă că apărătorul și inculpata ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa de prezentare a acestor materiale, iar invocarea nulității actului procedural la etapa examinării recursului ordinar, contravine prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală;

- argumentele recurentului precum că instanța nejustificat a respins demersurile privind audierea martorilor oculari și demersul de reclamare a probelor de Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Sănătății, nu și-au găsit confirmare, or aceste demersuri au fost înaintate în fața primei instanțe, care la rândul său, consultând opinia părților în proces a stabilit că aceste probe nu au relevanță la speța judecată, iar potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel rezultă că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probele cercetate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, iar la finisarea cercetării judecătorești avocatul Doroftei Roman și inculpata Olari Marianna, nu au avut obiecții, nu au solicitat audierea suplimentară a martorilor. Totodată careva obiecții nemijlocit la procesul-verbal al ședinței de judecată, ulterior, nu a fost depuse de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală;

- aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu este motivată, or instanța de apel nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatei, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii precum și nu s-a ținut cont de caracterul prejudiciabil al faptei săvârșite de către Olari Marianna, care prin acțiunile sale, manifestate în sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții mari și însușirii acestora, profitând de faptul că activa în calitate de menajeră și având astfel accesul liber în casa părții vătămate, aceasta a atentat la relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Respectiv, dispunând aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța de apel nu a indicat în conținutul deciziei pronunțate care ar fi raționamentele care au fost stat la baza soluției respective, omițând să țină cont de atitudinea inculpatei față de fapta infracțională comisă, care a recunoscut parțial vina, dar nu s-a căit sincer în cele comise.

7. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2021 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința și dispusă

executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 5 ani, stabilită lui Olari Mariana, în baza art. 186 alin. (4) Cod penal, în penitenciar pentru femei.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

7.1. Pentru a hotărî astfel, instanța de apel, reieșind din limitele procedurii rejudecării, a statuat că sentința, în partea aplicării instituției suspendării condiționate a executării pedepsei stabilite lui Olari Marianna, este neîntemeiată.

Suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra, că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

În textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară. În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia, în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei. Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Potrivit practicii judiciare constante, suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanța de judecată prin hotărârea de condamnare de a se suspenda pentru o anumită perioadă de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Deși la prima vedere, în circumstanțele cauzei sunt întrunite condițiile necesare pentru a fi invocată instituția suspendării condiționate a executării pedepsei, pentru acordarea suspendării executării pedepsei este necesar ca instanța de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins chiar fără executarea acesteia.

Instanța de judecată își argumentează decizia, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

Aceste raționamente rezultă din însăși prevederile art. 90 Cod penal, potrivit cărora în cazul în care instanța de judecată ajunge la concluzia condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, aceasta urmează să indice numai de cât în hotărâre motivele care au stat la baza unei asemenea concluzii. La fel, necesitatea motivării unei hotărâri judecătorești, rezidă și din conținutul art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală.

În cazul când vinovatul nu manifestă părere de rău față de urmările produse în urma acțiunilor sale ilegale, convingerea că acesta nu trebuie să execute real pedeapsa închisorii, nu are temei.

La caz, instanța de fond, la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatei, a pus accentul mai mult pe personalitatea persoanei vinovate, fără a învedera și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunii săvârșite

(infracțiune gravă), influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, neluând în considerați aspectul cel mai important – atitudinea inculpatei față de fapta infracțională comisă (recunoașterea doar parțială a vinei). Mai mult, caracteristica pozitivă și disponibilitatea recuperării prejudiciul recunoscut de ea ca fiind cauzat, nu poate constitui temei de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

De asemenea, pripit s-a menționat că nu poate fi reținută circumstanța agravantă „săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate” or, între partea vătămată și inculpată au existat raporturi de muncă, acordului de voință fiind manifestat în mod verbal, iar fapta, manifestată prin sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane în proporții mari, s-a datorat anume acestui fapt.

Respectiv, nu s-a constatat nici un raționament care ar sta la baza soluției de dispunere a aplicării instituției suspendării condiționate, apelul acuzării fiind întemeiat legal.

8. Recurs ordinar, în termen, declară avocatul Doroftei Roman, în numele lui Olari Marianna.

Invocând prezența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, titularul recursului solicită casarea totală a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel pe motiv că:

- instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată;
- decizia este eronată dată cu 18 octombrie 2021 pe când corect este 19 octombrie 2021, persistând eroarea gravă de fapt;
- soluția de admitere a apelului se bazează doar pe câteva fraze de ordin general, nefiind enumerat și apreciat materialul caracteristic;
- au fost depășite limitele învinuirii, prin reținerea agravantei „săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate”;
- nu s-a ținut cont de circumstanțele atenuante, indicate de apărare cât și că părțile s-au împăcat, iar partea vătămată a solicitat să nu fie aplicată pedeapsa cu închisoare.

Ulterior, avocatul Doroftei Roman, în numele lui Olari Marianna, depune cerere privind aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2022 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței R. Moldova și, făcând referință la eroarea de drept prevăzută de pct. 11) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală – *aplicarea pedepsei a fost anulată de un act de amnistie* – a indicat că inculpata întrunește condițiile acesteia.

Drept urmare, solicită casarea parțială a hotărârilor instanțelor ce judecă fondul cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri de încetare a procesului penal intentat în privința lui Olari Marianna.

9. Titularul cererii de recurs ordinar s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, ea fiind depusă în termenul legal.

Ținând cont de limitele rejudecării, obiect de judecare a instanței de recurs ordinar constituie individualizarea pedepsei aplicate lui Olari Marianna sub aspectul modalității de executare a acesteia.

10. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *judecând recursul instanța este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Conform art. 424 Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal lărgit evidențiază că în recursul declarat se indică drept temeiuri de casare pct. 6), 10) și 11) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și când aplicarea pedepsei a fost anulată de un act de amnistie*

Verificând legalitatea hotărârii atacate prin prisma celor enunțate supra, Colegiul penal lărgit reține, că temeiurile invocate de recurent nu și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Instanța de recurs menționează că, nici unul din prevederile la care se referă autorul recursului, nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentei erori de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

După cum s-a menționat mai sus, Colegiul consideră că temeiurile pentru recurs semnalate de recurent nu sunt incidente în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-77 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatei, stabilită conform sancțiunii articolului incriminat.

Astfel, Colegiul menționează că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul, or conform alin. (1) art. 75 Cod penal *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu – gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după

cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte – persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La caz, cele enunțate supra au fost respectate, iar argumentele formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 7.1., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin (*hotărârea CtEDO García Ruiz versus Spania*), or materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea hotărârii recurate.

În special, la stabilirea modalității de executare a pedepsei stabilite lui Olari Marianna, instanța de apel a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, urmărind în acest sens comportamentul acesteia în viața socială, ținând cont de pericolul social al faptei comise și modalitatea săvârșirii acesteia, luând în considerație și prezența circumstanței agravante, corect conchizând că scopurile legii penale, în privința inculpatei, pot fi atinse doar prin dispunerea executării pedepsei cu închisoare stabilită pe un termen de 4 ani, în penitenciar pentru femei. Tot aici, Colegiul indică și la faptul că inculpata numai a manifestat disponibilitate de a restitui în totalitate prejudiciul material cauzat prin infracțiune, însă nu a întreprins careva acțiuni în acest sens, or altă sumă, în afară de cea restituită în perioada imediat următoare intentării dosarului penal, nu a transmis părții vătămate, cu toate că de la data săvârșirii infracțiunii până în prezent au trecut mai mult de 4 ani.

În continuare, nu și-a găsit confirmare afirmația că au fost depășite limitele învinuirii aduse lui Olari Marianna prin reținerea în seama acesteia a circumstanței ce agravează răspunderea „săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate” deoarece aceasta a fost stabilită de organul de urmărire penală, indicată de acuzare în rechizitoriu (art. 296 alin. (2) Cod de procedură penală) și a fost susținută în prima instanță și ulterior în apel, la etapa susținerilor verbale.

Totodată, afirmația că *decizia ar fi fost pronunțată pe 19 octombrie 2021 și nu 18 octombrie 2021* nu poate constitui a gravă eroare de fapt, în sensul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, or ultima este aplicabilă doar în situația în care se evaluează greșit probele și se reține o situație de fapt și de drept contrară probelor administrate. Totodată, din procesele-verbale ale ședințelor de judecată, a căror conținut nu a fost contestat de părți, în conformitate cu prevederile art. 336 alin. (6) Cod de procedură penală, rezultă că ședința din 06 octombrie 2021 nu a avut loc deoarece a fost imposibil de format completul de judecată, următoarea ședință fiind stabilită pentru 18 octombrie 2021 (f.d. 159, vol. II), dată la care a avut loc și judecarea în fond a apelului procurorului (f.d. 162-164, vol. II).

Mai mult, recurentul indică că *părțile s-au împăcat*, însă această circumstanță nu se învederează din materiale cauzei, de vreme ce la nici o etapă a procesului penal inculpata și partea vătămată nu au exteriorizat o asemenea dorință, astfel că, argumentul titularului de recurs ordinar poartă un caracter formal și declarativ.

Pe marginea solicitării apărătorului Doroftei Roman precum că în privința lui Olari Marianna sunt aplicabile prevederile Legii nr. 243 privind amnistia în legătură

cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței R. Moldova, Colegiul consideră că aplicarea prevederilor legii nominalizate în această speță nu poate avea loc la etapa recursului ordinar, urmând a fi soluționată la etapa executării pedepsei, în conformitate cu prevederile dispozițiilor art. art. 469-472 Cod de procedură penală.

Prin urmare, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, atât sub aspectul naturii și cuantumului acesteia cât și a modalității de executare.

Având în vedere considerentele menționate supra, Colegiul concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 și 436 Cod de procedură penală, nefiind prezente erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) și 11) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, din care considerente se impune respingerea recursului declarat ca fiind inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Doroftei Roman, în numele lui Olari Marianna, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2021 în cauza penală privind-o pe **Olari Marianna XXXXX**, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă și pronunțată integral la 16 august 2022.

Președinte

DIACONU Iurie

Judecători

CATAN Liliana

GUZUN Ion

PLĂMĂDEALĂ Ghenadie

BEJENARU Iurie